

BERDA JÓZSEF: VERSEK

OKTATÓ VERS

*Barátom, boldogan vallo­lom meg neked;
fenséges dolog a változatosság, — mindennap
másfajta asszonnyal foglalatoskodni! Tegnap ötven,
ma százhat kilóssal volt komolyabb munkám, holnap
nyolcvankilósra fenem majd fogam. Kővér, sovány, —
mit számít ez? Mind pompás darab, mindegyik
más és más, akár a körte, vagy alma; mind
jóízű-jóillatú gyümölcs, csak legyen belőle elegendő mindég.
Tanuld meg: ha nincs hiányod a szerelemben, nincs
miért szomorkodnod, — szerencse fia vagy már akkor
ezen a földön, ötven, vagy százkilós asszonyok
seregével s huncut kalandokkal a hátad mögött. Mert
csak ebben vagy az öröklévaló öröm, ha igazán
megfontolod; — a többi csak szóhabarc, mely nem
szül egészséges gyereket az élni vágyó igazi
emberfajtának soha.*

HASONLAT

*Émelyítő dobostorta s te nyálkás
spenótfőzelék, melyben nem érzi
jól magát a derék kolbász: mondjátok,
miért utál titeket a vidám gyomor; miféle
hasonlat miatt? Ma egy kővér hazafival
vitáztam hiába; bármit mondott vala
a szegény gyomorhajos, nem volt se füle,
se farka annak, mint mondani szokás.
Ugy ömlött az istenadtából a honfibu,
mint gramofonból az öblös szerelmi vallomás.
Csak hallgattam, isteni türelemmel s mintha
semmi sem történt volna, abban a minutában
tírátok gondoltam, reátok ti gyér töltelékei
az elszomorodott gyomornak, — olyképpen gondoltam
rátok én akkor, a bőétkü vadállat, kit a nyelv
dallama igazabb örömök becsületére nevelt, hogy azt,
már szégyen kimondani, sőt majdnem hazaárulás!*